

Södertörns nyckeltal 2012

Grundskolan

Botkyrka
Haninge
Huddinge
Nynäshamn
Salem
Södertälje
Tyresö

Innehållsförteckning

1. Grundskolans nyckeltal – sammanfattning	3
2. Inledning	6
3. Metod	7
4. Resultat	8
4.1 Betyg i år 9	8
4.1.1 Elevernas behörighet till gymnasieskolan	8
<i>Skillnad mellan skolorna i kommunerna</i>	9
4.1.2. Elever som uppnått målen i alla ämnen	9
<i>Skillnad mellan skolorna i kommunerna</i>	10
4.1.3. Genomsnittligt meritvärde	11
<i>Skillnad mellan skolorna i kommunerna</i>	12
4.2 Förväntade och faktiska meritvärden	13
4.3 Elevernas meritvärde och fristående skolor	14
4.4 Skillnad mellan nationella prov och slutbetyg	15
4.5 Sammanfattande diskussion om betygsresultat	17
5. Ekonomiska förutsättningar	19
6. Strukturella faktorer	21
6.1. Föräldrarnas utbildningsnivå - elevernas meritvärden.....	21
6.2 Elever med utländsk bakgrund.....	22
6.3 Kön.....	25
<i>Andel som når målen i alla ämnen – flickor och pojkar</i>	25
<i>Meritvärde - flickor och pojkar</i>	25
6.4 Lärartäthet och lärarbehörighet.....	27
Antal elever i genomsnitt respektive år (2).....	29
Genomsnittligt meritvärde i kommunala skolor för alla elever samt för pojkar och flickor läsåret 2010/2011 (4.1.3, 6.3).....	29
Kostnad per elev (5).....	29
Lärartäthet åren 2009 till 2011 (antal lärare/100 elever) (6.4).....	30

1. Grundskolans nyckeltal – sammanfattning

Nyckeltalsrapporten är en jämförelse av resultaten i sju kommuner på Södertörn. Ett av kommunernas viktigaste uppdrag inom skolan är att se till att alla barn ges möjlighet att lyckas i sina studier, oavsett var i kommunen de bor eller vilken skola de valt att gå i. Denna rapport vill säga något om hur väl kommunerna lyckats med det uppdraget.

Det är större skillnader inom kommunerna, än mellan dem, och vid en närmare granskning visar det sig att resultaten till stor del påverkas av mellanmännsliga kvaliteter. Det pedagogiska mötet går inte att beskriva med siffror. Vissa resultatskillnader har ett samband med elevernas sociala bakgrund. Men oavsett bakgrunden kan skolan göra skillnad, eftersom vi kan se goda resultat på skolor som är belägna i socioekonomiskt svaga områden med många nyanlända immigrantelever, liksom vi ser resultat som inte stämmer med könsmönstret. Något är det som gör att dessa skolor lyckas, men förklaringarna rymmer flera faktorer. Både forskning och erfarenhet har visat att det följande är av betydelse för att en skola ska nå framgång:

- Systematiskt kvalitetsarbete där tydliga mål kombineras med uppföljning och utvärdering
- Tydligt pedagogiskt ledarskap i en tydlig organisation
- Pedagoger med höga förväntningar
- Fokus på kunskaper och lärande
- Genomtänkt arbete med elever i behov av särskilt stöd

Dessa kända framgångsfaktorer ger oss väsentlig kunskap när vi ska vässa vårt kvalitetsarbete, stöda det pedagogiska ledarskapet och säkerställa att alla elever får det stöd de behöver. På riksplanet har vi sett, genom en forskningsöversikt från Skolverket (Vad påverkar resultaten i svensk skola? 2009), att decentralisering, segregation, differentiering och individualisering är förändringar som bidragit till bristande likvärdighet och låga resultat. Detta är något att ha i åtanke när vi inom kommunerna styr resurserna dit de bäst behövs och organiserar lärmiljöer som alla verkligen har tillgång till, oavsett sin bakgrund.

Behörighet till gymnasieskolan

Ett rimligt krav att ställa på en kommun är att eleverna som går ut år 9 ska vara behöriga till gymnasiets nationella program. Sedan år 2011 är behörighetskravet till gymnasieskolans yrkesprogram, det lägsta kravet alltså, att eleven har minst betyget Godkänt i svenska/svenska som andraspråk, engelska och matematik, samt i ytterligare fem ämnen. Jämfört med 2011 års resultat har andelen elever med behörighet ökat i Nynäshamn och sjunkit i Botkyrka, Haninge, Salem, Södertälje och Tyresö. I Huddinge ligger andelen behöriga elever på samma nivå som 2011 (se diagram på sida 8). Sett över hela treårsperioden har andelen gymnasiebehöriga elever legat på en relativt jämn nivå i samtliga Södertörnskommuner. Med detta sagt kan ändå en nedåtgående trend ses hos Botkyrka och Tyresö, medan resterande kommuner gått upp och ner från år till år,

mellan 2010 och 2012. Nynäshamn har i år kommit upp ovanför riksnivå, men den enda av Södertörns kommuner som stadigt legat över riket tre år i rad är Tyresö.

Störst skillnader mellan skolorna visar Botkyrka där det skiljer drygt 60 procentenheter mellan den skola som har högst respektive lägst andel elever med gymnasiebehörighet. Under åren har vi observerat att sådana skillnader vanligen kan förklaras med att någon eller några skolor ligger markant under de övriga.

Meritvärde

Meritvärdet har de senaste tre åren förändrats uppåt och nedåt i Haninge, Huddinge, Salem och Tyresö, medan trenden är nedåtgående i Botkyrka och uppåtgående i Nynäshamn och Södertälje (se diagram på sida 12).

Skillnaden mellan skolorna med högst och lägst resultat är stor (70-110 poäng) i Botkyrka, Huddinge och Salem. Minst spridning mellan skolorna har Nynäshamn.

Skillnaderna i meritvärde inklusive eller exklusive de fristående skolornas resultat är överlag små i Södertörnskommunerna. De kommuner där de fristående skolornas resultat påverkar meritvärdet mest är Södertälje och Botkyrka, där det kan tolkas som att privata alternativen har attraherat föräldrar med en högre utbildningsnivå än den genomsnittliga i området. I Botkyrka har skillnaden i meritvärde ökat mellan skolformerna sedan 2011.

Ekonomiska förutsättningar

Totalkostnaden per elev ökade från 2010 till 2011 i samtliga Södertörnskommuner, utom i Tyresö. Dessa förändringar ser inte ut att ha något samband med svängningarna i elevantal. Tidigare år har vi i nyckeltalsarbetet diskuterat om det är så att kostnadsökningar visar på svårigheten i att anpassa organisationen nedåt när elevantalet sjunker, eller om de bottnar i medvetna satsningar i kommunerna.

Kostnaden för undervisning skiljer sig mellan kommunerna (se diagram på sida 20). Mellan den kommun som har den högsta kostnaden per elev för undervisning (Huddinge) och den som har den lägsta kostnaden (Nynäshamn) skiljer det drygt 12 000 kronor. På en skola med 500 elever blir det en skillnad på cirka 6 miljoner kronor, vilket kan räknas om till 13-16 pedagogtjänster på skolan. Även kostnaderna för lokaler och övrigt visar variationer mellan kommunerna. Äldre skolbyggnader ger en lägre lokalkostnad men högre renoveringskostnad. När kostnaderna jämförs bör man hålla i minnet att redovisnings- och beräkningsgrunder kan skilja sig åt kommunerna emellan. Några samband mellan kostnaderna per elev och skolresultaten på kommunnivå har vi inte funnit.

Strukturella förutsättningar

Viktiga faktorer som statistiskt sett påverkar och kan förklara en stor del av resultaten är barnens bakgrund, föräldrarnas utbildningsnivå och barnens kön. En särskilt viktig påverkansfaktor för barnets möjlighet att lyckas i skolan är föräldrarnas utbildning.

I Salem och Tyresö ligger föräldrarnas utbildningsnivå strax över riket i övrigt. Huddinge ligger strax under rikets nivå. I Botkyrka har föräldrarna den lägsta utbildningsnivån. Samvariationen mellan genomsnittligt meritvärde och föräldrars utbildningsnivå är tydlig när man ser på Södertörnskommunerna som helhet.

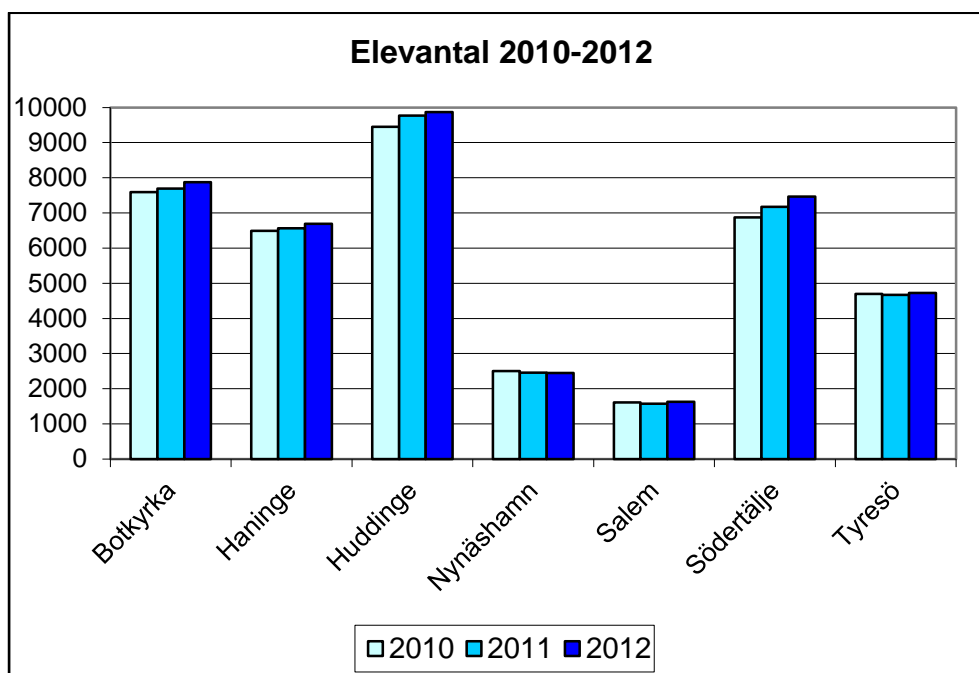
Vistelsetiden i Sverige är av stor betydelse för hur goda kunskaper i svenska en individ hinner skaffa sig. Av den orsaken är det logiskt att se en hög andel elever födda utomlands som förklaring till låga meritvärden. Men fullt så enkelt är inte sambandet. Flera andra faktorer spelar in, till exempel som tidigare nämnts föräldrarnas utbildning, liksom vid vilken ålder barnet kommit till Sverige och vilken skolbakgrund hen har med sig från hemlandet. Barn som kommit före sex års ålder blir behöriga till gymnasiet i samma utsträckning som barn som är födda i Sverige. Sämst förutsättningar har barn som anländer till Sverige efter årskurs 6, i synnerhet om de är pojkar.

I samtliga Södertörnskommuner hade flickorna ett bättre meritvärde än pojkarna. Minst är skillnaden i Huddinge med 17 poäng, störst i Haninge med 31 poäng. Könsskillnaderna varierar över tid inom varje kommun, och när det gäller gymnasiebehörigheten är skillnaden inte särskilt stor. Den blir större när man ser på andelen som har betyg i alla ämnen eller, som här, på meritvärdet där skillnaden har ökat.

2. Inledning

Södertörnskommunerna Botkyrka, Haninge, Huddinge, Nynäshamn, Salem, Södertälje och Tyresö tar årligen fram nyckeltal för grundskolan. Tidigare år deltog även Nykvarn. Nyckeltalen jämförs kommunerna emellan för att se variationer över tid, med förhoppningen att finna samband mellan olika variabler. Kommunerna är sinsemellan olika beträffande storlek och kommuntyp. Botkyrka, Haninge, Huddinge, Salem och Tyresö klassificeras i SCB:s statistik som förortskommuner. Södertälje räknas som en större stad, och Nynäshamn som pendlingskommun. Skolkommunens storlek har betydelse vid redovisningen av nyckeltal, i synnerhet när värden anges i procent. I en liten kommun kan en procent betyda en elev, och i en stor kommun kanske tio stycken.

Diagrammet nedan visar elevantalet i årskurs 1-9 i varje kommun under åren 2010-2012. Antalet elever har under treårsperioden ökat i alla kommuner utom Nynäshamn, där antalet elever minskat något. I Salem och Tyresö ligger elevantalet ganska stadigt, även om det ökat något sett över treårsperioden. Södertälje är den kommun där antalet elever ökat mest, med knappt 600 elever sedan 2010. I Botkyrka, Haninge och Huddinge har antalet ökat med runt 200-400 elever under samma period.

Nyckeltalsgruppens arbete

Nyckeltalsgruppen har i år bestått av Marika Lyman (Tyresö), Jörgen Lundqvist (Salem), Ingela Netz (Södertälje), Helena Duroj (Botkyrka), Flavja Abeshi och Kenneth Kjernholm (Haninge), Eva Lundin (Nynäshamn). Huddinge har genom Artur Carlsson lett arbetet, och anlidade liksom förra året en extern resurs, Anna-Karin Evert, som samlade in statistik och bearbetade rapporten. Kommunrepresentanterna har därefter gått igenom texterna och kompletterat den.

Vi har konstaterat att faktorer som kännetecknar framgångsrika skolor svårligen låter sig härledas ur nyckeltal, och kommunvisa jämförelser går att

göra med färskare siffror ur andra databaser. Det interkommunala samarbetet skulle sannolikt vinna på om vi samlar kunskap ur våra respektive system för kvalitetsutveckling. Exempelvis en samkörning av systemen eller med hjälp av något externt system om t.ex. KSL-databasen UEDB (Ungdoms- och elevdatabas) också hade betyg skulle göra så att vi kunde se vad som sker med elever när de byter skolkommun. En annan fördel av att gruppen träffas är möjligheten till att utbyta erfarenheter vilket seminarier och möten blir ett ypperligt forum för.

3. Metod

I nyckeltalsarbetet har vi följt denna arbetsgång:

- Framtagande av nyckeltal
- Jämförelse av nyckeltal mellan kommuner och över tid
- Diskussion om andra förklaringsfaktorer; strukturella och mänskliga

Våra mått gäller alltid kommunala skolor, om inte annat anges. Men när det gäller hela riket använder vi oss av samtliga elever; både kommunala och fristående skolor.

De nyckeltal som arbetsgruppen har redovisat och diskuterat är...

Resultat	Behörighet till gymnasieskolan (4.1.1) Skillnad i behörighet mellan skolorna (4.1.1) Elever som uppnått mål i alla ämnen (4.1.2) Skillnad i måluppfyllelse mellan skolorna (4.1.2) Genomsnittligt meritvärde (4.1.3) Skillnad i meritvärde mellan skolorna (4.1.3.) Förväntade och faktiska meritvärden (4.2) Elevernas meritvärde och fristående skolor (4.3) Skillnad mellan nationella prov och slutbetyg (4.4)
Ekonomiska förutsättningar	Kostnad och lokalyta per elev (5)
Strukturella faktorer	Föräldrars utbildningsnivå – elevers meritvärden (6.1) Utländsk bakgrund (6.2) Kön (6.3) Lärartäthet och lärarbehörighet (6.4)

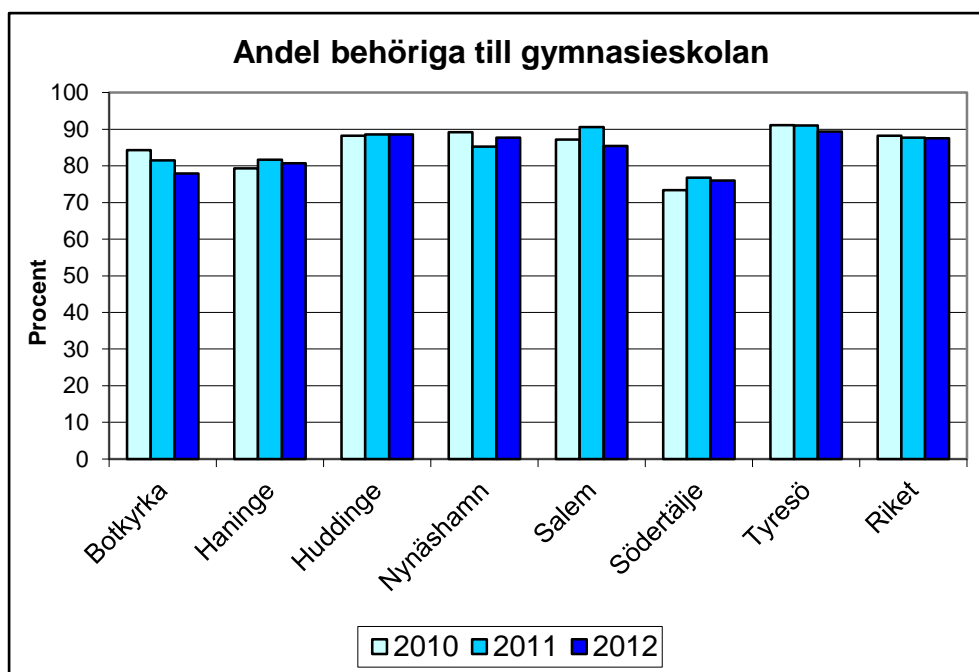
Nyckeltalen har huvudsakligen hämtats från SIRIS och från Skolverkets jämförelsedatabas. De bygger på uppgifter som kommunerna har lämnat till Statistiska Centralbyrån (SCB) i samband med räkenskapssammandraget, statistik per 15 oktober om elever och personal samt statistiken över nationella provresultat och slutbetyg.

4. Resultat

4.1 Betyg i år 9

4.1.1 Elevernas behörighet till gymnasieskolan

För att en elev ska vara behörig till gymnasieskolans nationella program krävdes, till och med hösten 2010, att eleven hade lägst betyget Godkänt i svenska/svenska som andraspråk, engelska och matematik. Från och med hösten 2011 är antagningsgrunden förändrad. Statistiken i diagrammet nedan beräknas för 2011 och 2012 på det lägsta behörighetskravet; behörig till gymnasieskolans yrkesprogram. För detta krävdes lägst betyget Godkänt i svenska/svenska som andraspråk, engelska och matematik samt i ytterligare fem ämnen. De skärpta kraven har inte nämnvärt påverkat andelen behöriga i Södertörnskommunerna, men det ska ändå påpekas att olika behörighetskrav döljs bakom staplarna nedan. För samtliga år är tabellen beräknad på andelen elever som har fått eller skulle ha fått betyg enligt det mål- och kunskapsrelaterade betygssystemet, således ingår även de elever som lämnat år 9 utan slutbetyg.

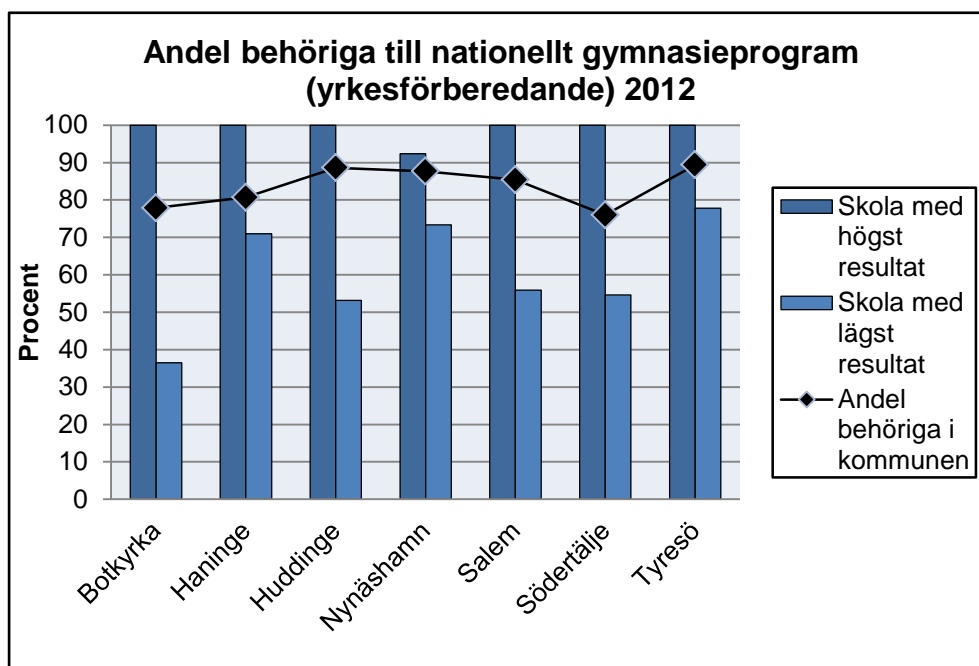

Högst andel elever med behörighet till gymnasieskolan har Tyresö och Huddinge, där andelen av eleverna som nådde behörighet år 2012 var 89 procent. Strax därefter ligger Nynäshamn med en behörighet på 88 procent. I Botkyrka, Haninge, Salem och Södertälje nådde en lägre andel elever gymnasiebehörighet än i riket.

Jämfört med 2011 års resultat har andelen elever med behörighet minskat i samtliga kommuner utom i Huddinge och Nynäshamn. I Huddinge ligger behörigheten kvar på samma nivå som föregående år och i Nynäshamn har den ökat. Haninge, Nynäshamn, Salem och Södertälje visar en ojämn bild från år till år, medan trenden i Huddinge är uppåtgående och trenden i Botkyrka och Tyresö är nedåtgående. Den enda av Södertörns kommuner som stadigt legat över riket de tre senaste åren är Tyresö. Huddinge har legat över eller i nivå med riket under treårsperioden.

Skillnad mellan skolorna i kommunerna

Diagrammet nedan visar skillnaden mellan de kommunala skolor som har den högsta och den lägsta andelen gymnasiebehöriga avgångselever inom respektive kommun. Linjen visar kommunens genomsnittliga resultat.

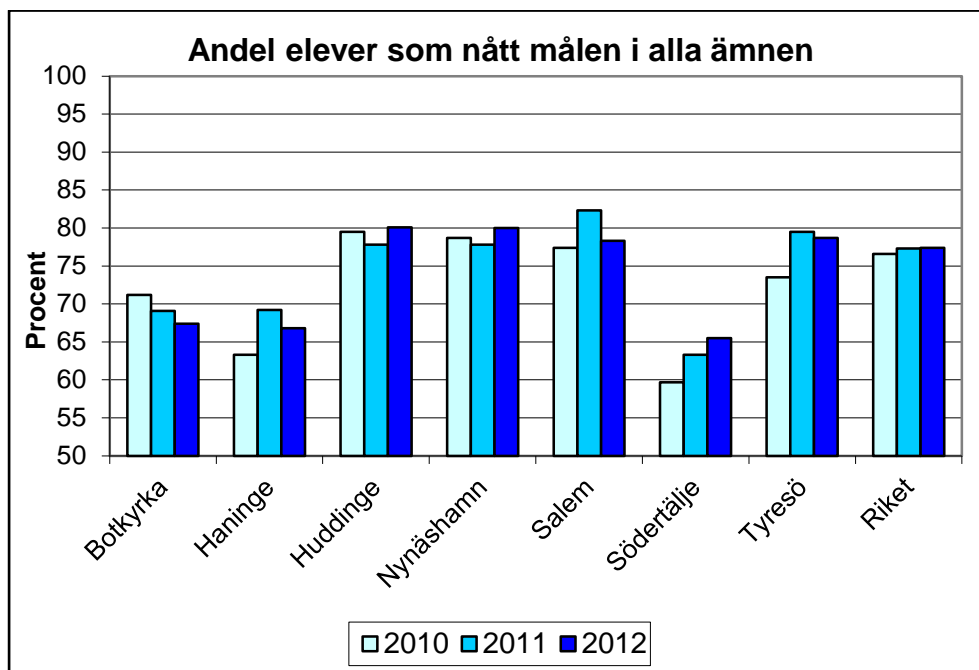
Störst skillnad mellan skolorna visar Botkyrka, där det skiljer drygt 60 procentenheter mellan den skola som har högst och den skola som har lägst andel elever med gymnasiebehörighet. I Huddinge, Salem och Södertälje ligger skillnaden på runt 45 procentenheter och i Haninge, Nynäshamn och Tyresö ligger skillnaden på mellan 20 och 30 procentenheter.

I de kommuner där skillnaderna är stora går det vanligen att finna någon eller några skolor vars resultat ligger markant under de övriga. I Botkyrka som har den största spridningen skiljer det 26 procentenheter mellan skolan med lägst resultat och skolan med näst lägst. I Salem skiljer det 32 procentenheter mellan de två skolorna med lägst/näst lägst resultat.

Bortsett från Nynäshamn visar samtliga kommuner att skolorna med de högsta resultaten hade en andel behöriga på 100 procent. Detta beror på sättet på vilket statistiken redovisas; om urvalet ”ej behöriga” består av endast 1-4 elever avrundas andelen behöriga till 100 procent. Mellan de skolor som har lägst andel behöriga är skillnaden betydligt större; det varierar mellan 37 och 79 procent.

4.1.2. Elever som uppnått målen i alla ämnen

Ett högre ställt resultatmått än behörigheten är andelen elever som når målen i alla ämnen, det vill säga som fått minst betyget Godkänt i de ämnen som eleven fått eller skulle ha fått slutbetyg i (elever som lämnat skolår 9 utan slutbetyg ingår).

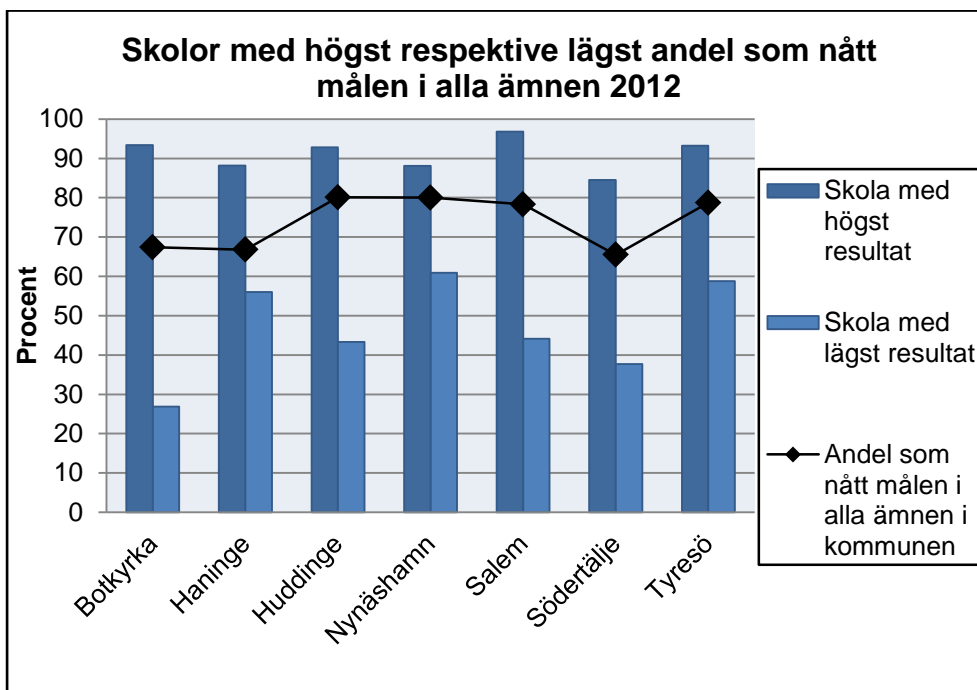

Andelen elever som nått målen i alla ämnen varierar kraftigt kommunerna emellan. Högst andel elever med minst godkänt betyg i alla ämnen har Huddinge och Nynäshamn, där 80 procent av eleverna nådde målen i samtliga ämnen år 2012. Även Tyresö och Salem nådde detta år över rikets genomsnitt, som låg på 77 procent. Södertälje, som har lägst resultat med 66 procent av eleverna som nådde målen i alla ämnen, visar som enda kommun en ökning från år till år under den redovisade tidsperioden. Botkyrka visar en nedåtgående trend tre år i rad, medan förändringarna i de övriga kommunerna går uppåt och nedåt från år till år.

En möjlig felkälla i diagrammet kan finnas i skolornas rutiner för registrering. Om en elev hoppat av från valet av moderna språk eller modersmål men detta inte registrerats, räknas ämnet med som ett av dem eleven inte klarat.

Skillnad mellan skolorna i kommunerna

Diagrammet på nästa sida visar skillnaden mellan den skola i respektive kommun där högst andel nådde målen i samtliga ämnen, och den skola som hade kommunens lägsta andel elever med minst godkänt betyg i alla ämnen. Linjen visar kommunernas genomsnittliga resultat. Endast kommunala skolor ingår i jämförelsen.

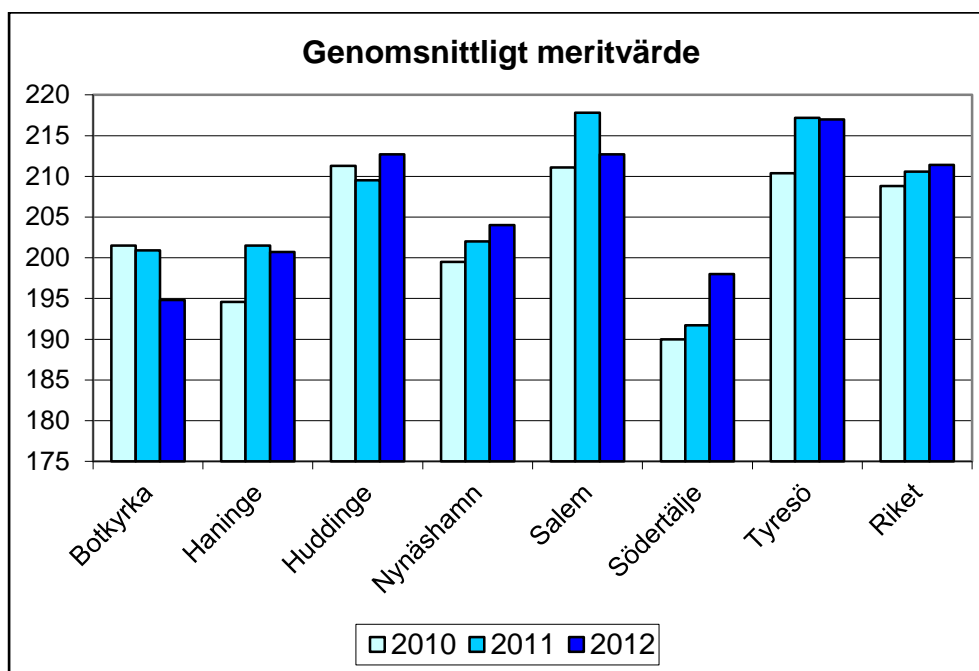
Det framgår att skillnaderna mellan skolorna i en kommun kan vara mycket stora. I Botkyrka är skillnaden som störst, där skiljer det 67 procentenheter mellan högsta och lägsta resultat. Resultaten är mest jämna i Haninge, Nynäshamn och Tyresö där skillnaden ligger på runt 30 procentenheter.

Vid en jämförelse mellan de skolor där flest elever nådde målen skiljer det inte så mycket mellan kommunerna. Salem ligger i topp med en måluppfyllelse på 97 procent, medan den högst presterande skolan i Södertälje visar en måluppfyllelse på 85 procent; lägst bland de framgångsrika skolorna. Skolorna med de lägsta resultaten skiljer sig däremot mycket åt. I Botkyrka finns en skola där endast 27 procent av barnen har nått målen i alla ämnen, medan det som kallas lågt resultat i Nynäshamn är när 61 procent av barnen presterat godkänt. Det senare ligger bara några få procentenheter under genomsnittsresultatet i Botkyrka, Haninge och Södertälje.

4.1.3. Genomsnittligt meritvärde

Meritvärdet utgör summan av betygsvärdena för de 16 bästa ämnena i elevens slutbetyg och beräknas genom att betygen knyts till siffror: Godkänt = 10, Väl godkänt = 15, Mycket väl godkänt = 20 meritpoäng. Maximalt meritvärde uppgår alltså till 320 poäng. Samtliga elever som fått betyg i minst ett ämne ingår i det genomsnittliga meritvärdet, som bygger på elevernas sammanlagda poäng dividerat med antalet elever med betyg i minst ett ämne enligt det mål- och kunskapsrelaterade betygssystemet.

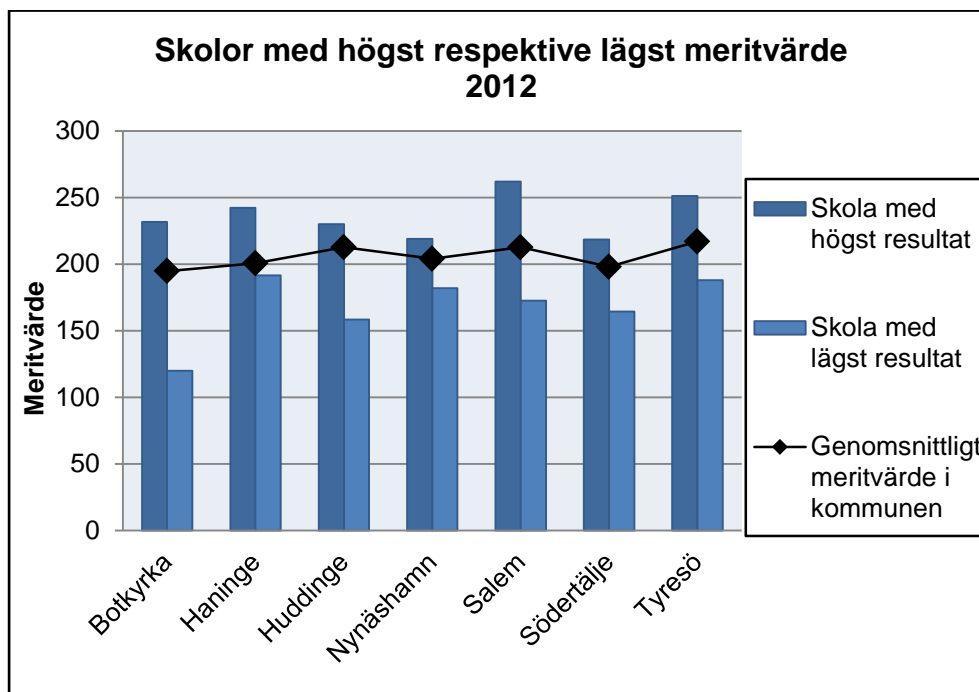
Uppgifterna i diagrammet nedan avser kommunens skolor, fristående skolor ingår ej.

Högst genomsnittligt meritvärde år 2012 hade Tyresö med 217 poäng. Strax därefter låg Huddinge och Salem med 212 meritpoäng. Det är även dessa tre kommuner som hade ett genomsnitt som låg över rikets nivå på 211 poäng. Lägst var meritvärdet i Botkyrka, där genomsnittet låg på 195 poäng. Endast i Nynäshamn och Södertälje har meritvärdet ökat varje år mellan 2010 och 2012. I Botkyrka är trenden nedåtgående under hela tidsperioden. I övriga kommuner har värdena gått upp och ned från år till år.

Skillnad mellan skolorna i kommunerna

I diagrammet på nästa sida visas skillnaden i genomsnittligt meritvärde mellan den kommunala skola i respektive kommun som hade högst respektive lägst värde. Linjen visar kommunens genomsnittliga resultat.

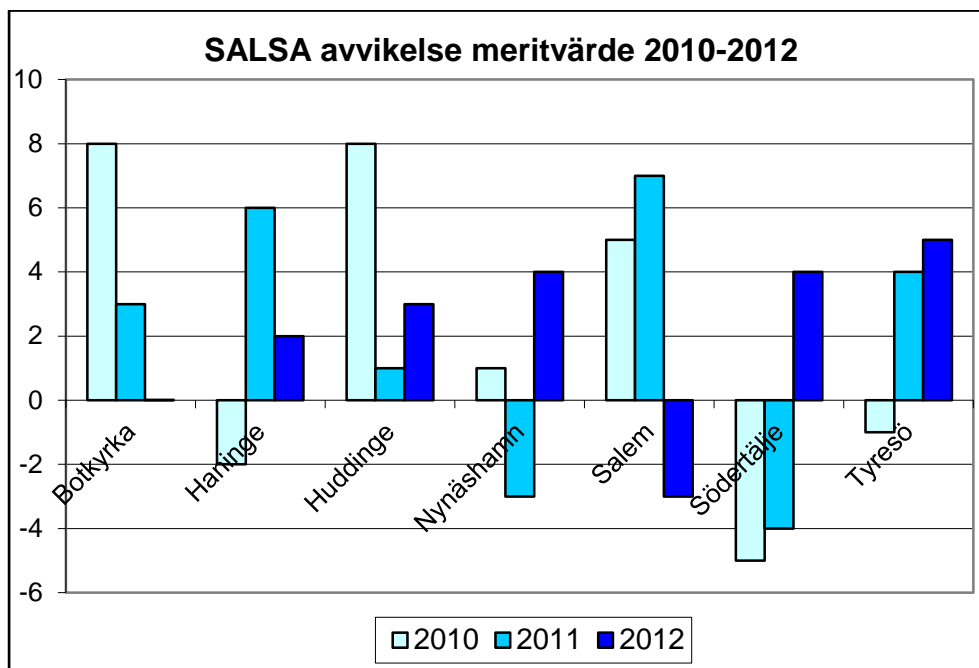

Störst skillnad mellan skolorna med högsta och lägsta genomsnittliga meritvärdet har Botkyrka, där det skiljer 112 poäng. Den minsta skillnaden finns i Nynäshamn med 37 poäng mellan lägsta och högsta genomsnittliga meritvärde. Precis som för andra betygsmått skiljer det ofta mycket mellan skolan med lägst och skolan med näst lägst resultat i de kommuner där resultatskillnaden är stor. År 2012 skiljer det till exempel 45 meritpoäng mellan skolan med lägst och skolan med näst lägst genomsnittligt meritvärde i Botkyrka.

Om vi jämför alla kommunerna är variationen mellan skolornas meritvärden stor. Det skiljer mer än fyrtio poäng mellan skolan med högst resultat i Salem och motsvarande i Nynäshamn och Södertälje, och mer än sjuttio poäng mellan skolan med lägst resultat i Haninge och den i Botkyrka. Faktum är att Haninges lägsta genomsnittliga meritvärde ungefärligen motsvarar vad som är genomsnittligt för hela kommunen i Botkyrka; drygt 190 poäng.

4.2 Förväntade och faktiska meritvärden

Skolverket har utifrån fyra olika bakgrundsfaktorer i sitt analysverktyg SALSA tagit fram modellberäknade värden som sedan jämförs med faktiska värden. Bakgrundsfaktorerna i den statistiska modellen förklarar cirka 40 procent av variationen i meritvärden. De fyra olika bakgrundsfaktorer som används vid modellberäkningen är andel pojkar, andel elever med utländsk bakgrund födda utomlands respektive födda i Sverige samt föräldrars sammanvägda utbildningsnivå. Avvikelsen anges i procent och kan vara både positiv och negativ.

Haninge, Huddinge, Nynäshamn, Södertälje och Tyresö låg år 2012 över sitt modellberäknade meritvärde. Positiv avvikelse kan tolkas som att kommunerna i något avseende lyft sig över sina förutsättningar. Men det är stora pendlingar i SALSA-värden under de senaste tre åren. En kommun som ligger högt över det modellberäknade värdet ena året kan ha sjunkit nästa år, eller tvärtom. Endast Södertälje och Tyresö visar på en uppåtgående trend över de tre senaste åren, och en nedåtgående trend syns i Botkyrka som i år låg på värdet noll – det vill säga i nivå med sitt modellberäknade värde.

4.3 Elevernas meritvärde och fristående skolor

Finns det någon påtaglig skillnad i meritvärden mellan kommunalt drivna skolor och fristående skolor? Följande tabell visar antalet fristående skolor med år 9 i Södertörnskommunerna och antalet elever de hade i år 9 läsåret 2012/2013. Södertälje har tio fristående skolor och Botkyrka har fyra. Haninge har två, Huddinge, Salem och Tyresö har var sin. Nynäshamn har inga fristående skolor med elever i år 9 läsåret 2012/2013.

Fristående skolor i Södertörnskommunerna 2012 med verksamhet för årskurs 9

	Antal fristående skolor	Antal elever i år 9
Botkyrka	4	138
Haninge	2	140
Huddinge	1	123
Nynäshamn	0	0
Salem	1	21
Södertälje	10	240
Tyresö	1	<10

Meritvärde i fristående skolor

	År 2010		År 2011		År 2012	
	Inkl.	Exkl.	Inkl.	Exkl.	Inkl.	Exkl.
	fristående skolor		fristående skolor		fristående skolor	
Botkyrka	206	202	205	201	203	195
Haninge	197	195	204	202	202	201
Huddinge	212	211	211	210	215	213
Nynäshamn	200	200	202	202	204	204
Salem	211	211	219	218	213	213
Södertälje	196	190	198	192	202	198
Tyresö	209	210	216	217	217	217

Skillnaderna i meritvärde inklusive eller exklusive de fristående skolornas resultat är överlag små i Södertörnskommunerna. De kommuner där de fristående skolornas resultat påverkar meritvärdet mest är Södertälje och Botkyrka.

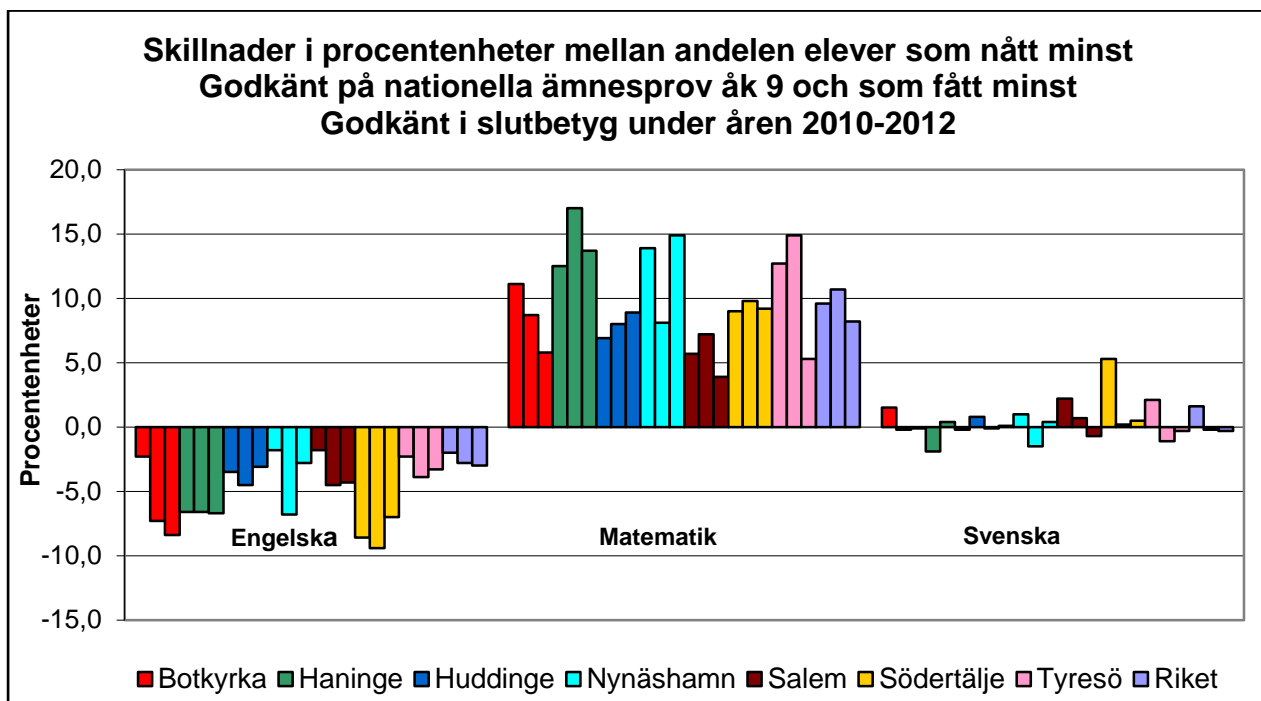
4.4 Skillnad mellan nationella prov och slutbetyg

Är betygssättningen likvärdig och rättvisande? En tänkbar indikator på om så är fallet kan vi få genom att granska skillnaden mellan de nationella prov som alla elever gör i slutet av år 9 och de betyg som sedan sätts.

Syftet med det nationella provsystemet är bland annat att stödja en likvärdig och rättvis bedömning och betygssättning och att ge underlag för en analys av i vilken utsträckning kunskapsmålen nås på skolnivå, på huvudmannanivå och på nationell nivå. Proven är dock inte utformade så att de prövar elevens kunskaper mot samtliga uppställda mål, utan även andra prestationer under året ska vägas in. När Skolverket gjort nationella jämförelser av resultat på prov och slutbetyg har de visat att vissa skolor/lärare tenderar att sätta betyg som är betydligt högre eller lägre i förhållande till vad som borde vara rimligt utifrån provresultaten. Sådana skillnader kan ha fullt godtagbara förklaringar när det gäller den enskilda elevens prestation, men knappast när det gäller bedömningen i ett visst ämne eller på en hel skola.

De nationella proven ska påvisa *vad*, vilka kunskapskvaliteter, som ska bedömas. Men proven rättas och bedöms olika av olika pedagoger, och pedagogerna fäster också större eller mindre avseende vid provresultatet. Dessutom varierar kvalitetssäkringen av bedömningen både på kommun- och skolnivå. Detta sammantaget ökar osäkerhetsfaktorn när vi ska jämföra resultatsiffror.

Diagrammet på nästa sida visar den genomsnittliga skillnaden i procentenheter mellan andelen elever som nått minst Godkänt på nationella ämnesprov och som fått minst Godkänt i slutbetyg för åren 2010-2012.

Både i riket och på Södertörn finns skillnader mellan elevernas resultat på de nationella proven och elevernas slutbetyg. Den största avvikelser är i matematikämnet, där det genomgående var en högre andel elever som fick minst godkänt i slutbetyg än som provbetyg. Avvikelsen ser ut att ha ökat i Huddinge och Nynäshamn, och minskat i övriga kommuner från 2011 till 2012.

I engelska råder motsatt förhållande. Utan undantag var det en högre andel elever som nådde minst godkänt provresultat i de nationella proven under 2012 än som fick minst godkänt betyg i engelska. Avvikelsen är störst i Botkyrka och minst i Nynäshamn. I Haninge och Botkyrka har avvikelsern ökat något, och i övriga kommuner har avvikelsern minskat sedan föregående år.

I svenska är avvikelsern mellan provresultat och betyg förhållandevis liten, och resultatet varierar inte särskilt mycket kommunerna emellan.

Det är inte alltid samma elever som räknas för provbetyg och slutbetyg. Flera elever kan ha missat provet på grund av sjukdom eller att de uteblivit, eller att de är så nya i Sverige att deras deltagande inte bedömts som meningsfullt. Vidare tyder Skolverkets kontrollrättning av prov på att några får för högt betyg redan på proven. Med detta sagt kan avvikelsern i matematik rent av vara högre än staplarna visar.

I nyckeltalsrapporten har vi sedan några år tillbaka påpekat denna konsekventa och gemensamma tendens att sätta lägre slutbetyg i engelska och högre i matematik i förhållande till provresultatet. Tydligt finns en diskrepans mellan vad lärarna förväntar sig utifrån kursplanen och vilken nivå de nationella proven konstrueras för, och vi ser inte ut att vara på väg mot en större samstämmighet.

Visserligen kan ett prov inte mäta alla variabler som ett slutbetyg täcker, och det är fler faktorer än provet som ska vägas in vid betygssättning. Därför

finns i det enskilda fallet ofta anledning till avvikelser som då är motiverad. Men när vi ser att avvikelserna är konstanta och knuten till vissa ämnen, då kräver det uppmärksamhet från central nivå. I samband med det nya betygssystemet bör en översyn av bedömningsrutiner och bedömarcompetens göras. Fler försök med anonymiserad rättning eller rättning i ämnesgrupper bör göras, och kursplanernas krav på kunskaper och förmågor måste bekantgöras för alla nyanställda och även aktualiseras för de rutinerade pedagogerna.

4.5 Sammanfattande diskussion om betygsresultat

Ett av kommunernas viktigaste uppdrag inom skolan är att se till att alla barn ges möjlighet att lyckas i sina studier, oavsett var i kommunen de bor eller vilken skola de valt att gå i. Denna rapport visar på skillnader mellan skolorna i nästan alla Södertörnskommuner och säger därmed något om hur väl kommunerna har lyckats med uppdraget. Från kommunernas egna kartläggningar som inte redovisas här vet vi också att det ofta finns betydande skillnader i resultat mellan elevgrupper/klasser på samma skola.

I rapporten tar vi upp och beskriver skillnader i resultat mellan flickor och pojkar, skillnader i resultat som följd av olikheter i socioekonomiska bakgrundsfaktorer och skillnader i resultat som följd av internationell migration.

I materialet kan man se att skillnaderna mellan flickors och pojkars resultat är större ju högre kravnivån blir. Skillnaden mellan flickor och pojkar är inte så stor när det gäller behörighet till gymnasieskolan (någon eller några procentenheter). När man ser på andelen som har betyg i alla ämnen eller på meritvärdet blir skillnaden däremot större (i Södertörnskommunerna mellan 2 och 14 procentenheter för betyg i alla ämnen och i genomsnittligt meritvärde mellan 17 och 31 meritpoäng).

I de kommuner där skillnaderna är stora mellan högst och lägst resultat ser vi att skolorna med de lägsta resultaten ligger i områden med sämre socioekonomiska förutsättningar. Barn som får höga betyg kommer oftare från studievana hem där de sociala koderna liknar dem i skolan. I andra miljöer blir barnen mer beroende av skolans förmåga att möta dem och se deras förmågor. (Givetvis finns här individuella skillnader.) I ett system med fritt skolval blir skolor med låga resultat, belägna i områden med sämre ekonomiska och bildningsmässiga resurser, mycket utsatta genom att de barn som presterar bäst ofta väljer en annan skola i ett område med bättre rykte. I och med det sjunker resultaten ytterligare, och skolan riskerar att förlora fler elever i en negativ spiral. Inte helt ovanligt är då att någon fristående skola lockar med att kunna lösa problemen. En viktig fråga är då hur de kommunala skolorna, som också de konkurrerar på en marknad, ändå ska kunna samverka för att bryta nedåtgående trender och bidra till att kommunen som helhet erbjuder god utbildning.

Att resultaten påverkas av olika bakgrundsfaktorer så som socioekonomiska förhållanden, kön och migration är väl belagt. Men vi ser också goda resultat på skolor som finns i socioekonomiskt svaga områden med många immigrantelever med kortare tid i svensk skola, liksom vi ser resultat som inte är könsbundna. Något är det som gör att dessa skolor lyckas – men vad?

Vad forskare som Grosin och Hattie konstaterat är att följande faktorer kännetecknar framgångsrika skolor:

- Systematiskt kvalitetsarbete där tydliga mål kombineras med uppföljning och utvärdering
- Tydligt pedagogiskt ledarskap i en tydlig organisation
- Pedagoger med höga förväntningar
- Fokus på kunskaper och lärande
- Genomtänkt arbete med elever i behov av särskilt stöd

Skolverket tog år 2009 fram rapporten Vad påverkar resultaten i svensk skola? Efter en grundlig forskningsgenomgång beskrivs där, på riksnivå, fyra betydelsefulla förändringar som bidragit till bristande likvärdighet och låga resultat i grundskolan:

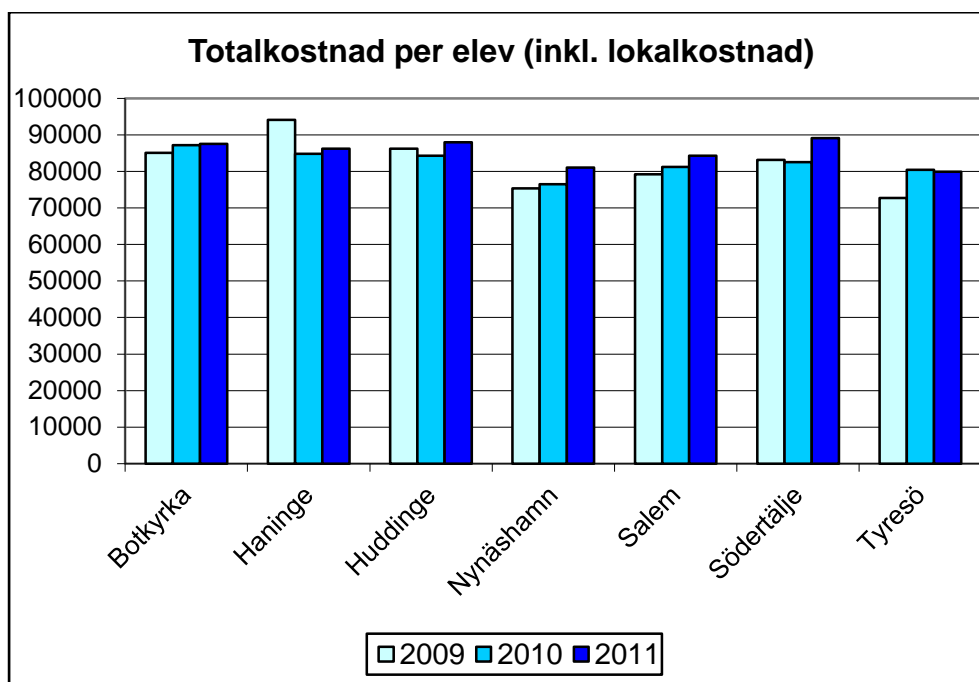
- *Decentralisering*: Landets kommuner tar sitt ansvar för resursfördelningen på mycket olika sätt, många av dem utan att se till skolornas olika förutsättningar.
- *Segregation*: Svenska skolor blir allt mer homogena med avseende på barnens socioekonomiska och etniska bakgrund.
- *Differentiering*: När eleverna placeras i olika grupper efter prestation blir pedagogens förväntningar lägre och positiva kamrateffekter försvagas.
- *Individualisering*: Allt större ansvar läggs på det enskilda barnet att klara sina studier genom eget arbete och hemuppgifter, så att de blir beroende av föräldrarnas förmåga att ge hjälp.

Med anledning av ovan uppräknade framgångsfaktorer och Skolverkets identifikation av kritiska förändringar bör vi alltså i kommunerna se över hur vi vässar det systematiska kvalitetsarbetet, stöder det pedagogiska ledarskapet och säkerställer att alla elever får det stöd de behöver. Vi kan också undersöka om kommunen eller den enskilda skolan styr resurserna dit de bäst behövs, om kompetens för ett språkutvecklande arbetssätt finns och om modersmålsundervisning och studiehandledning används optimalt. Vi kan verka för att personalen genomgående ställer samma krav och förväntningar på flickor och pojkar, liksom på elever från olika delar av kommunen, och vi kan förbättra lärmiljöerna med modern teknik som alla barn har tillgång till. Genom att arbeta på bas av den pedagogiska forskningen och systematiskt bearbeta framgångsfaktorerna i skolorna kan kommunerna alltså höja kvalitet och resultat över hela linjen och närma sig läroplanens likvärdighetsmål.

5. Ekonomiska förutsättningar

En förklaring som brukar lyftas fram när det gäller skolans resultat är att kommunerna satsar olika mycket på skolan och därmed ger olika ekonomiska förutsättningar för driften av verksamheten. Ett nyckeltal som brukar användas är kostnaden per elev.

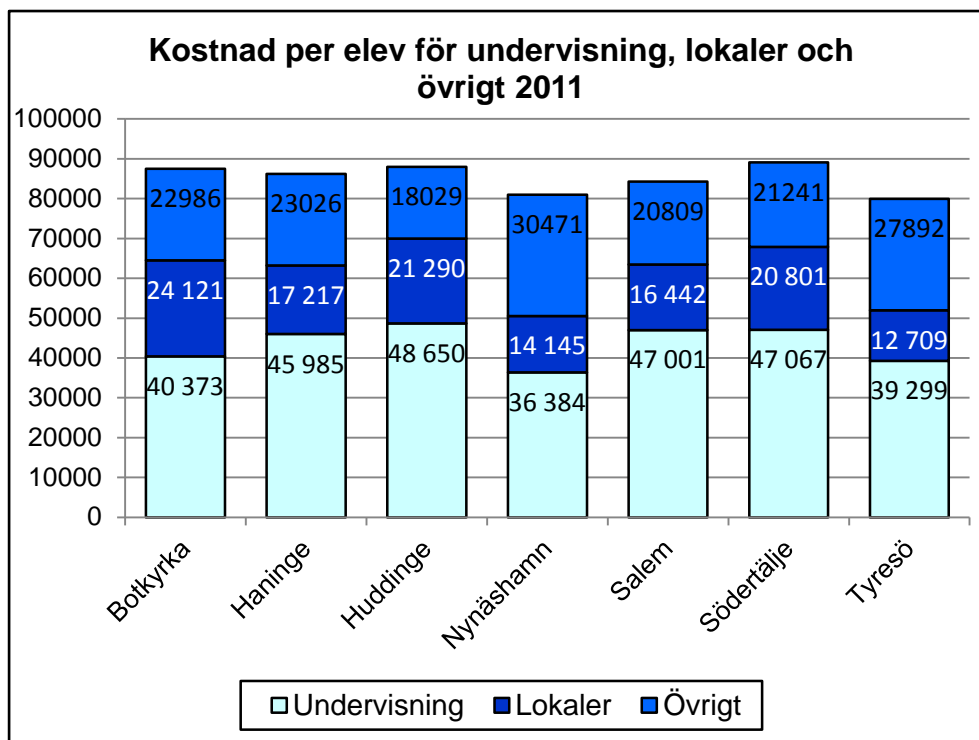
Nedan visar vi kostnaden per elev i Södertörnskommunerna samt hur stor andel av kostnaden som har gått till att bedriva undervisning, hur mycket som har gått till lokalerna och hur stora övriga kostnader är. Under rubriken Övrigt inräknas bland annat kostnader för skolledning, administration, skolsköterskor, kuratorer, skolpsykologer, vaktmästare, lokalvård och skolmat. Kostnaderna finns redovisade i tabellform i tabellbilagan.

Totalkostnaden per elev ökade år 2011 jämfört med 2010 i samtliga Södertörnskommuner förutom i Tyresö. Det är ganska stor spridning på totalkostnaden per elev mellan kommunerna. Södertälje och Huddinge har den högsta kostnaden med 89 tkr per elev, medan Tyresö med sina 80 tkr per elev ligger lägst.

Något vetenskapligt understött samband mellan kostnad per elev och barnens kunskaper finns inte. Möjligen kan en resursförstärkning ge en viss positiv effekt när barnen är små, enligt Skolverket 2009.

När kostnaderna jämförs bör man hålla i minnet att beräkningsgrunderna kan skilja sig åt kommunerna emellan, varför det inte är säkert att jämförelserna blir helt rättvisande.

Kostnaden för undervisning är 36 tkr per elev i Nynäshamn och mellan 47 tkr och 49 tkr i Haninge, Salem och Södertälje. En skillnad om 12 000 kronor per elev blir i en skola med 500 elever totalt ungefär 6 miljoner kronor, eller 13-16 pedagogtjänster – en avsevärd skillnad, som också påverkas av löneläget i kommunen.

Kostnaden för lokaler varierar mellan 13 tkr per elev i Tyresö och 24 tkr per elev i Botkyrka. Övrigtkostnaden är högst i Nynäshamn och lägst i Huddinge med en skillnad på 12 tkr per elev.

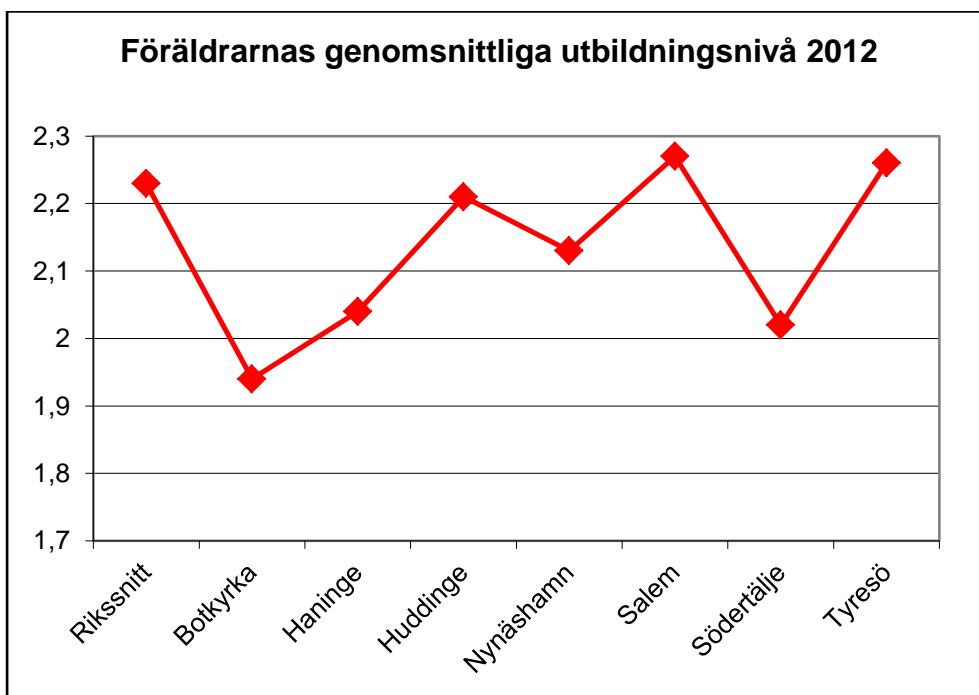
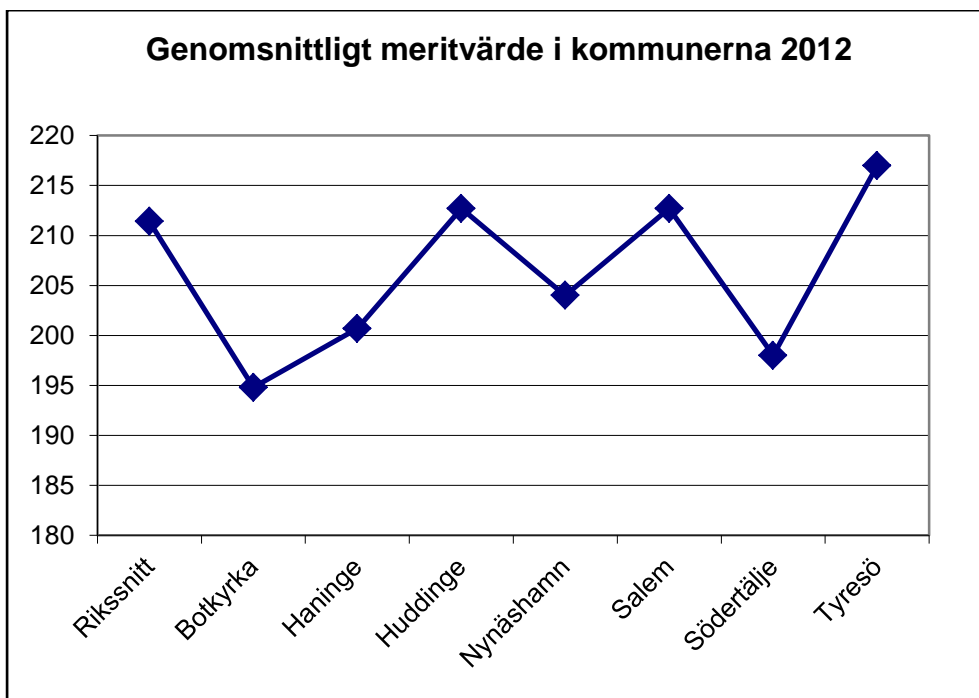
När det gäller kostnaden för utrustning, läromedel och bibliotek år 2011, är skillnaderna inte så stora. Södertälje sticker ut med en kostnad på 4300 kr per elev. Övriga kommuner ligger i spannet 2100-3000 kr per elev, där Botkyrka har lägst kostnad för utrustning, läromedel och bibliotek.

Att jämföra kommunernas övrigtkostnader rakt av säger inte mycket, då vi inte vet hur de har valt att fördela medlen. Höga kostnader för administration kan, rätt använt, vara ett sätt att ge pedagoger och skolläda mer tid för sitt pedagogiska uppdrag. En bärkraftig elevhälsoorganisation är visserligen kostsam, men lönar sig om den kan förebygga placeringar av barn som farit illa. En skola som ska profilera sig för att attrahera fler elever behöver vanligen satsa ekonomiskt under uppbyggnaden. Slutligen kommer den kostnadskrävande standarden på datorer, nätverk och IKT-utrustning att bli allt mer avgörande för effektiviteten i såväl studier som administration.

6. Strukturella faktorer

6.1. Föräldrarnas utbildningsnivå - elevernas meritvärden

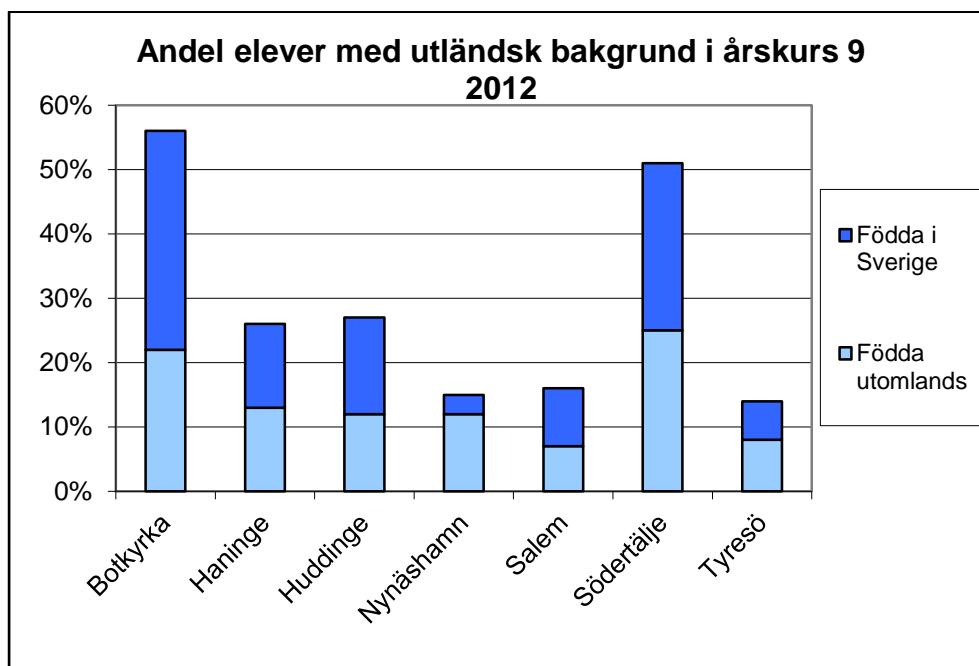
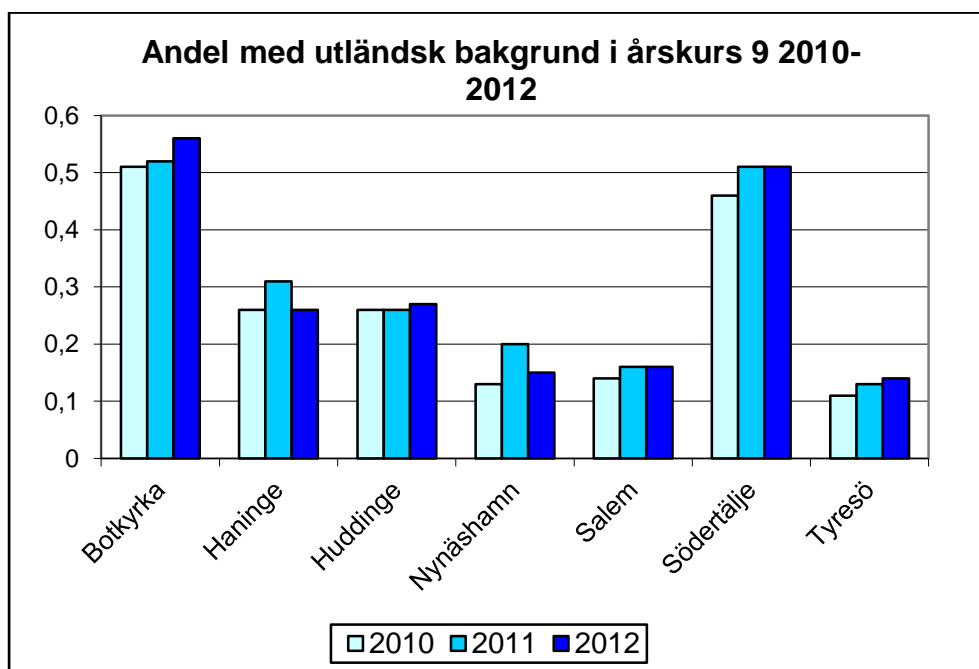
Viktiga faktorer som statistiskt kan förklara 40 procent av resultaten (enligt Skolverket) är elevernas kön, bakgrund och hemmiljö. Särskilt viktig är föräldrarnas utbildningsbakgrund. Ju högre utbildning föräldrarna har, desto större är sannolikheten att barnen lyckas i skolan.

I Tyresö och Salem är föräldrarnas genomsnittliga utbildningsnivå högre än i riket i övrigt. Huddinge och Nynäshamn ligger strax under rikets nivå. I Botkyrka har föräldrarna den lägsta utbildningsnivån. Samvariationen mellan genomsnittligt meritvärde och föräldrars utbildningsnivå är tydlig när man jämför kurvorna i de två diagrammen ovan.

6.2 Elever med utländsk bakgrund

De två följande diagrammen visar dels utvecklingen av andelen elever med utländsk bakgrund (elever vars båda föräldrar är födda utomlands) i kommunerna under åren 2010-2012, dels andelen elever i år 9 som har utländsk bakgrund och är födda utomlands respektive i Sverige.

Andelen elever med utländsk bakgrund har ökat något i Botkyrka, Huddinge och Tyresö, och minskat i Haninge och Nynäshamn. I Salem och Södertälje är andelen densamma som 2011. I Botkyrka och Södertälje har nu mer än

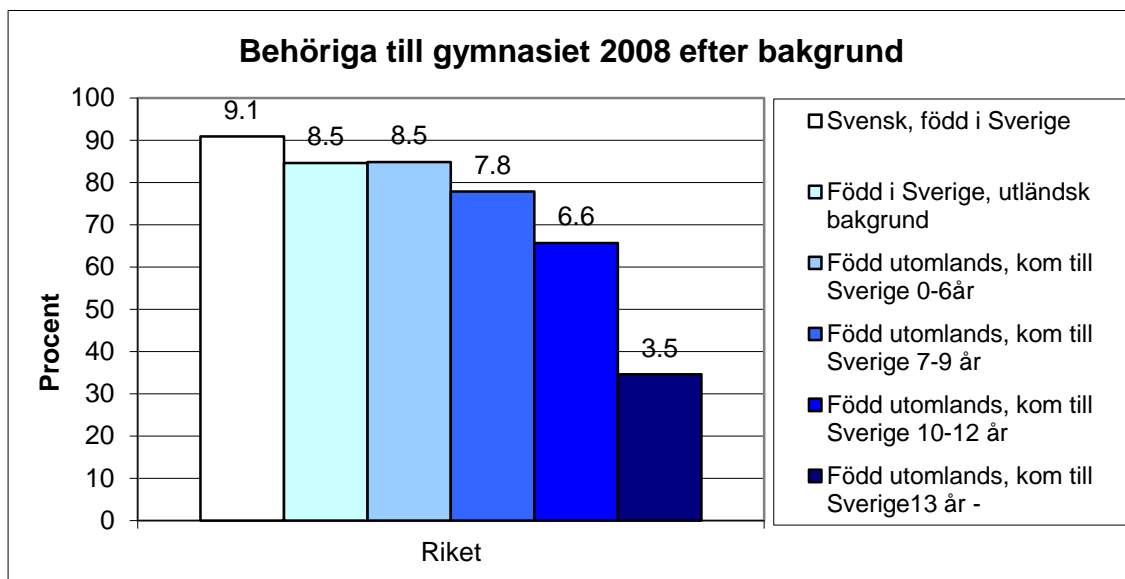
hälften av eleverna i år 9 utländsk bakgrund. I Botkyrka och Tyresö har andelen elever med utländsk bakgrund ökat tre år i rad, medan resterande kommuners andel minskat eller ökat olika år.

Det finns en viss samvariation mellan andel elever med utländsk bakgrund och lågt meritvärde. Botkyrka och Södertälje som har de lägsta meritvärdena har också högst andel elever med utländsk bakgrund. Det omvända sambandet saknas däremot: låg andel elever med utländsk bakgrund avspeglas inte i höga meritvärden. Utländsk bakgrund är alltså inte den enda faktorn i sig för att förklara skillnader i resultat.

I det andra diagrammet ovan görs en uppdelning mellan elever med utländsk bakgrund födda i Sverige och födda utomlands. Där kan man se att Botkyrka och Södertälje har störst andel utlandsfödda elever, med 22 respektive 25 procent. Haninge, Huddinge och Nynäshamn ligger mellan 12 och 13 procent, medan Salem och Tyresö ligger på sju respektive åtta procent utlandsfödda. Ser man till andelen barn födda i Sverige med utländsk bakgrund är skillnaderna större, från Botkyrka och Södertälje med 34 respektive 26 procent ner till Nynäshamn och Tyresö med tre respektive sex procent.

Hur väl dessa barn behärskar svenska språket skiljer sig mycket åt. De kan vara födda i Sverige med svenska som sitt andraspråk på olika nivåer, eller komma från familjer som huvudsakligen talar svenska. Bland de utlandsfödda barnen finns sådana som är nyanlända utan kunskaper i svenska, och andraspråksinlärare på avancerad nivå. Det går därför inte att enkelt säga att tiden i Sverige är avgörande för vare sig svensknivån eller kunskaperna i andra ämnen. Det är också andra faktorer som spelar in, exempelvis vid vilken ålder barnen har flyttat till Sverige, vilken tidigare skolgång de har, föräldrarnas utbildning och ambitioner, och även av vilken orsak familjen har flyttat till Sverige.

Diagrammet på nästa sida visar hur stor andel av eleverna i riket som år 2008 blev behöriga till gymnasiet, sorterat på migrationsbakgrund och ålder vid ankomst till Sverige. Trots att det är fem år gammalt har vi valt att publicera det än en gång, då det ännu håller för att visa betydelsen av åren i svensk skola.

Grafen visar att elever med utländsk bakgrund födda i Sverige och utlandsfödda elever som flyttade till Sverige före skolåldern hade uppnått gymnasiebehörighet i lika stor utsträckning. För elever med utländsk bakgrund som kommit till Sverige under grundskoletiden var resultaten lägre, och dramatiskt mycket lägre för dem som kommit under de senare grundskoleåren, och forskningen bekräftar att det tar sex till åtta år innan barnen behärskar sitt andraspråk så att det fungerar som studiespråk.

Det är alltså mer gynnsamt för ett barn att komma till ett nytt land tidigt under skolgången. Den fördel som äldre barn kan ha är att de kan ha med sig förkunskaper och studieerfarenheter som underlättar deras förståelse för skolans arbetsformer även innan de behärskar svenska fullt ut. Omvänt kan uppehåll i skolgången påverka möjligheterna till måluppfyllelse negativt. Språkets betydelse för lärandet är central och språkutveckling på såväl modersmål som andraspråk är viktigt för möjligheterna att nå målen. Att gå i svensk förskola främjar språkutvecklingen, likaså tidig satsning på modersmålsutvecklingen parallellt med svenskan. Men föräldrarnas utbildningsnivå, studietradition och syn på utbildning är en av de starkaste bakgrundsfaktorerna, oavsett migrationsbakgrund.

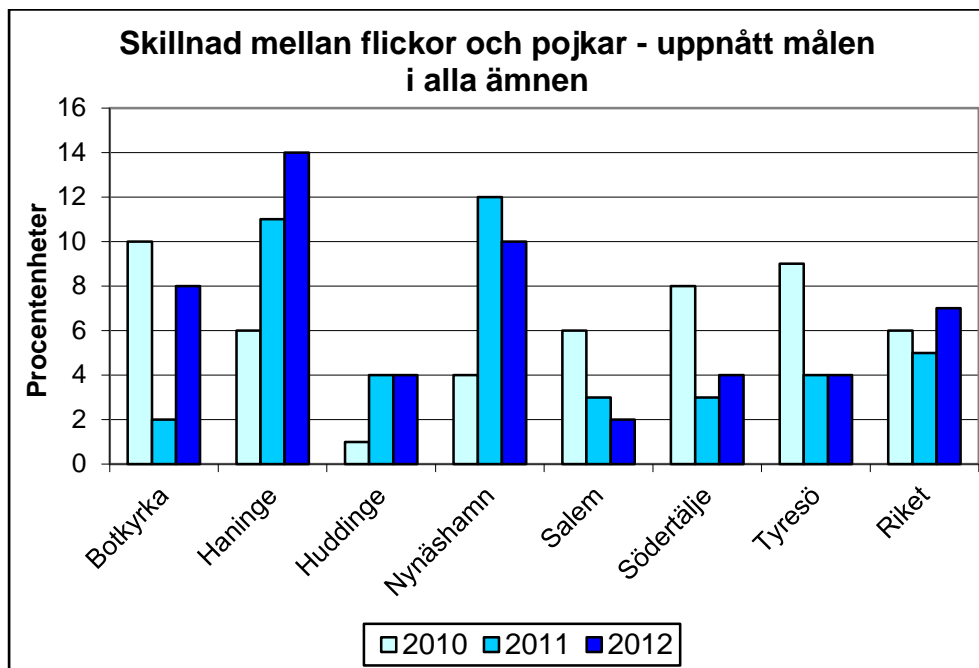
Statistiken från år 2008 speglas grovt sett på kommunnivå på Södertörn. Men som alltid finns skillnader mellan kommuner och skolor i hur stor utsträckning eleverna i de olika grupperna har nått gymnasiebehörighet. Möjligen hänger det ihop med förekomsten av studiehandledning och ämnesundervisning på modersmålet, vilket är en på många håll underutnyttjad form av stöd till flerspråkiga elever som inte kommit så långt i sin andraspråksinlärning att svenskan blivit ett fungerande studiespråk. Studiehandledning innebär att eleverna får stöd i exempelvis matematik, naturvetenskap eller samhällskunskap på sitt modersmål. Med hjälp av studiehandledning eller ämnesundervisning på modersmålet kan elevens studietakt höjas i jämförelse med om undervisning bara erbjuds på svenska och borde rimligen leda till att skolornas kunskapsresultat förbättras. På detta område finns en betydande potential för kommunerna att förbättra sin verksamhet genom att arbeta med resursfördelning, organisation och även attityder till flerspråkig undervisning inom grundskolan.

6.3 Kön

En av de faktorer som räknas in i SALSAs är elevernas kön, då en högre andel pojkar generellt sett sänker betygsresultaten. Men skillnaderna mellan flickors och pojkars resultat blir olika stora med olika betygsmått.

Andel som når målen i alla ämnen – flickor och pojkar

På nästa sida finner ni ett diagram som visar differensen mellan andelen flickor respektive pojkar som nått minst godkänt betyg i samtliga ämnen. Ett högre värde i diagrammet innebär att det är en högre andel flickor som blivit godkända i alla ämnen i jämförelse med pojkar.

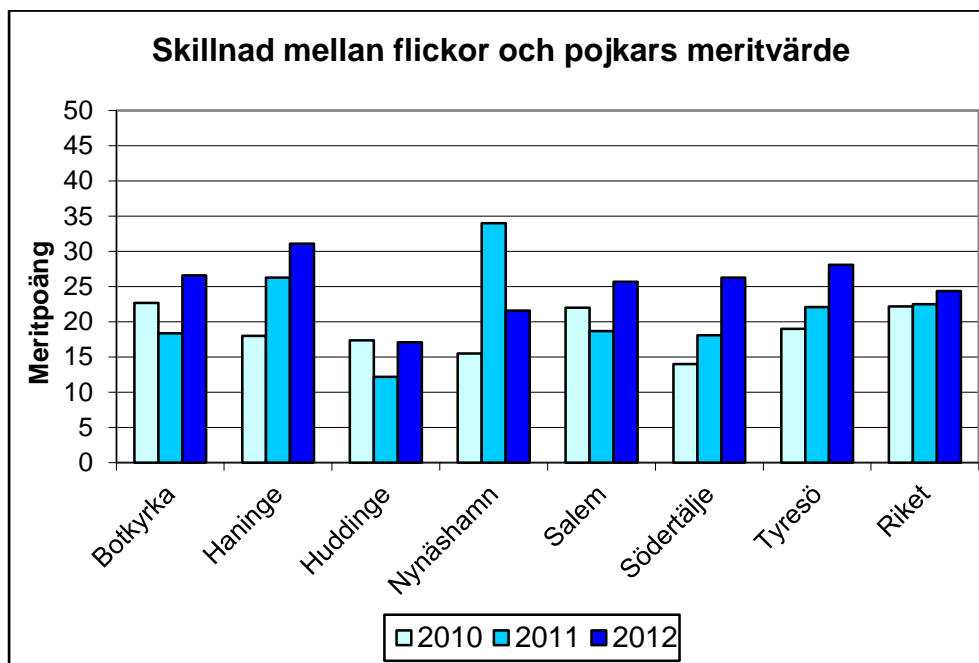

I Salem är trenden att skillnaden mellan flickors och pojkars resultat minskar. I Haninge är trenden uppåtgående; där har skillnaden mellan flickornas och pojkarnas resultat ökat alla år 2010-2012. I ingen av Södertörnskommunerna har pojkarna haft bättre resultat än flickorna något år under treårsperioden. Några andra tydliga tendenser över tid är svåra att urskilja, och särskilt i de mindre kommunerna är skillnaderna stora från ett år till ett annat.

Meritvärde - flickor och pojkar

Diagrammet på nästa sida visar differensen mellan pojkars och flickors genomsnittliga meritvärde. Positivt värde innebär att flickornas meritvärde var högre än pojkarnas.

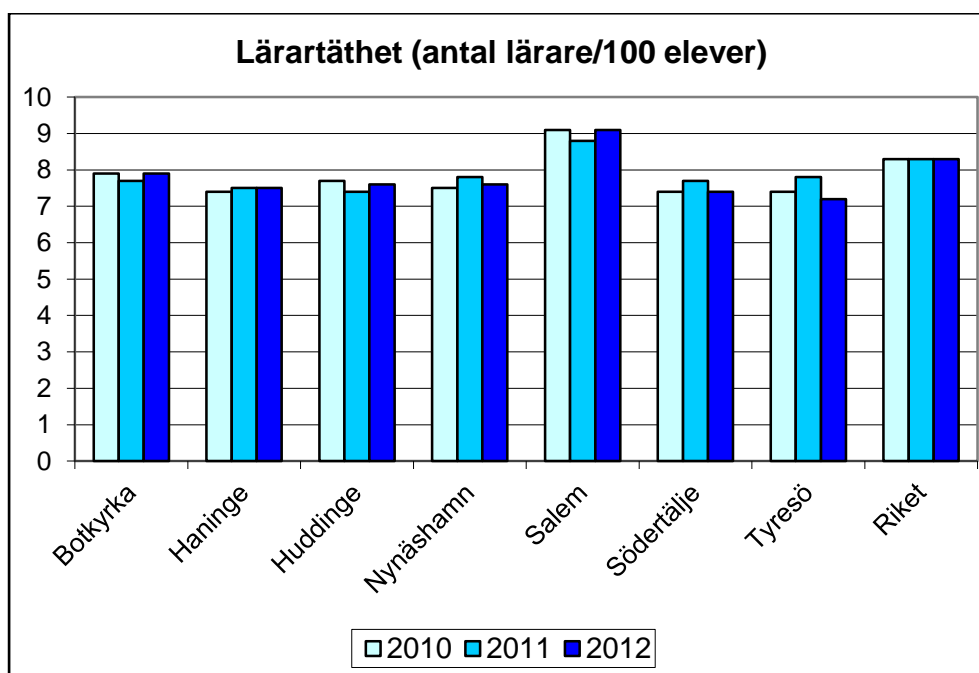
I alla de granskade kommunerna har flickor ett högre genomsnittligt meritvärde än pojkar under åren 2010-2012. Likadant är fallet i riket.

Minst var skillnaderna 2012 i Huddinge, som tillsammans med Nynäshamn är den enda kommunen som ligger under differensen i riket. Störst var skillnaden i Haninge. I samtliga kommuner förutom Nynäshamn ökade könsskillnaden jämfört med 2011.

Flickorna har högre meritvärde än pojkarna, både i riket och på Södertörn. I riket har flickorna i genomsnitt 24 poäng högre meritvärde än pojkarna, på Södertörn mellan 17 och 31 poäng högre. Med tanke på de mindre procentuella skillnaderna i andel godkända i alla ämnen, kan resultatet tolkas som att flickor i högre utsträckning än pojkar når de högre betygen VG och MVG. Under de tre år som årets rapport visar har ingen kommun på Södertörn haft en mindre skillnad till flickornas fördel än de 12 meritpoäng som Huddinge hade 2011.

6.4 Lärartäthet och lärarbehörighet

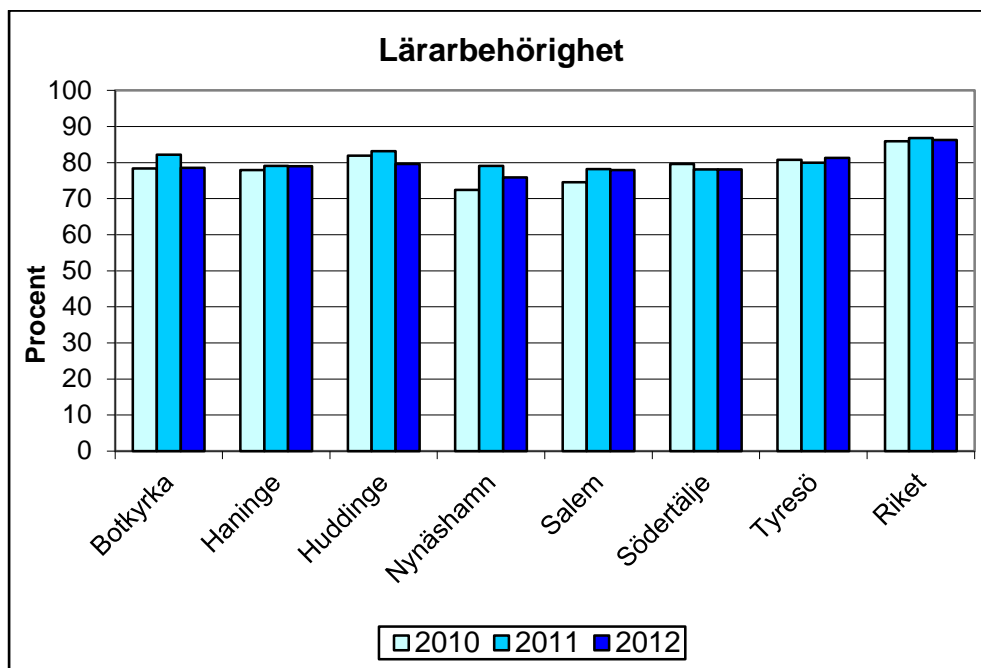
Lärartätheten har legat på en någorlunda konstant nivå i flertalet kommuner, men det senaste året sjönk det i hälften av kommunerna; Nynäshamn, Södertälje och Tyresö. Ingen av Södertörnskommunerna visar på någon trend för hela treårsperioden, lärartätheten har gått upp och ner från år till år. Anledningarna till sjunkande lärartäthet kan vara sammansatta, med komponenter som en eftersläpning i effekter av ett minskat elevantal och reella besparingar/nedskärningar över tid.

Vad innebär en förändring från 8 till 7.5 lärare per 100 elever i verksamheten? I en skola med 400 elever skulle det innebära 2 lärartjänster mindre. Vid neddragningar prioriteras ofta klass- och ämneslärare, varför det finns risk att minskningen slår mot de riktade resurserna till elever i behov av stöd. Variationen mellan skolorna i en kommun kan vara stora, inte minst beroende på hur stora skolorna är och vilka möjligheter man har att nyttja resurserna flexibelt. Det innebär att en liten förändring på kommunnivå kan ha stor betydelse på den enskilda skolan.

Kommunövergripande resursgrupper på en skola påverkar också den enskilda skolans lärartäthet. En stor kommun har större möjligheter att optimera resurserna än en liten, vilket också gör att jämförelser, både mellan kommunerna och över tid, blir vanskliga.

En ökning av andelen utbildade pedagoger innebär en generell ökning av kompetensen och att fler elever får en behörig lärare i sitt klassrum. På kommunnivå är kommunens storlek av betydelse när det gäller förändringar, så till vida att varje procent representerar fler personer i en större kommun.

Till nästa års upplaga kommer vi använda Skolverkets nya och omvända definition; antalet elever per lärare.

Andelen utbildade lärare minskade från 2011 till 2012 i samtliga kommuner förutom i Tyresö, där andelen ökade något. I Botkyrka, Huddinge, och Nynäshamn var minskningen drygt tre procentenheter. I Haninge, Salem och Södertälje var minskningen mindre än en procentenhet. Det skiljer mycket lite mellan kommunerna i andel behöriga lärare, som är runt 80 procent. Nynäshamn är den kommun som visar lägst resultat med 76 procent behöriga lärare. Högst andel 2012 har Huddinge och Tyresö med 80 respektive 81 procent.

Vad statistiken visar är pedagoger med lärarexamen. Den säger ingenting om de verkligen undervisar i de ämnen och de årskurser som de utbildats för. Inför kravet på lärarlegitimation år 2015 förbereder sig nu kommunerna med olika fortbildningsinsatser för att få rätt person på rätt plats.

På kommunnivå framgår inget samband mellan lärartäthet/läraryrshörighet och uppnådda kunskapsresultat. Därmed inte sagt att lärarnas yrshörighet och lärartäthet skulle sakna betydelse – men den urskiljs tydligare på skol- och klassnivå, vilket inte presenteras i denna rapport.

Tabellbilaga

Antal elever i genomsnitt respektive år (2)

År	Botkyrka	Haninge	Huddinge	Nynäshamn	Salem	Södertälje	Tyresö
2010	7589	6493	9448	2506	1611	6872	4669
2011	7694	6494	9448	2462	1573	7175	4674
2012	7815	6688	9869	2448	1625	7463	4722

Genomsnittligt meritvärde i kommunala skolor för alla elever samt för pojkar och flickor läsåret 2011/2012 (4.1.3, 6.3)

Kommun	Samtliga	Flickor	Pojkar
Botkyrka	194,8	209	182,4
Haninge	200,7	215,1	184
Huddinge	212,7	221,4	204,3
Nynäshamn	204	214,3	192,7
Salem	212,7	224,4	198,7
Södertälje	198	210,6	184,3
Tyresö	217	232,8	204,7
Riket	211,4	223,8	199,4

Kostnad per elev (5)

Kommun/År	Kostnad totalt	Undervisning		Lokaler	
		Kr/elev	%	Kr/elev	%
Botkyrka 2011	87 480	40 373	46,15	24 121	27,57
2010	87 205	42 682	48,94	17 906	20,53
2009	85 025	42 679	50,20	17 312	20,36
Haninge 2011	86 228	45 985	53,33	17 217	19,97
2010	84 771	51 151	60,34	16627	19,61
2009	94 132	50 723	53,88	17 501	18,59
Huddinge 2011	87 969	48 650	55,30	21 290	24,20
2010	84 246	42 820	50,83	19 900	23,62
2009	86 186	44 426	51,55	19 824	23,00
Nynäshamn 2011	81 000	36 384	44,92	14 145	17,46
2010	76 447	35 997	47,09	13 919	18,21
2009	75 326	34 617	45,96	11 600	15,40
Salem 2011	84 252	47 001	55,79	16 442	19,52
2010	81 240	45 055	55,46	12 862	15,83
2009	79 239	43 176	54,49	12 886	16,26
Södertälje 2011	89 109	47 067	52,82	20 801	23,34
2010	82 565	41 385	50,12	19 988	24,21
2009	83 169	42 732	51,38	20 305	24,41
Tyresö 2011	79 900	39 299	49,19	12 709	15,91
2010	80 386	36 046	44,84	14 965	18,62
2009	72 757	35 096	48,24	12 616	17,34

Lärartäthet (antal lärare/100 elever) 2010-2012 (6.4)

Kommun	2010	2011	2012
Botkyrka	7,9	7,7	7,9
Haninge	7,4	7,5	7,5
Huddinge	7,7	7,4	7,6
Nynäshamn	7,5	7,8	7,6
Salem	9,1	8,8	9,1
Södertälje	7,4	7,7	7,4
Tyresö	7,4	7,8	7,2
Riket	8,3	8,3	8,3